



קומדיה צרפתית מבריקה
מאת פלוריאן זלר

תיאטרון
חיפה
תיאטרון יוצר שינוי

תיאטרון
בית ליסין
הבי ישראלי

שעה של שקט

קומדיה צרפתית מבריקה מאת פלוריאן זלר

הפקה משותפת של תיאטרון חיפה ותיאטרון בית ליסין

תרגום: דורי פרנס
בימוי: משה נאור
תפאורה: סאשה ליסיאנסקי
תלבושות: אורן דר
מוסיקה: שאול בסר
תאורה: אורי מורג
קרבות במה: אילן גזית
ע. במאי: נתנאל אזולאי

בהשתתפות:
 ששון גבאי - מישל
 הדס קלדרון - נטלי
 רפי תבור - פאבל
 עופרי פרישקולניק-אלדד - אלזה
 אלעד אטרקצ'י - סבסטיאן
 ג'יל בן דוד - פייר
 גיל וסרמן - לאו



צוות תיאטרון בית ליסין:

מנהל הצגה: ארז שפר
מנהלי במה: זיו אורפז / דני לוין
עובד במה: אופיר אוחיון
תאורה: שי דלריה / שמוליק הס
סאונד: אור רגב / טל חפץ
הלבשה ואביזרים: ליטל גביש

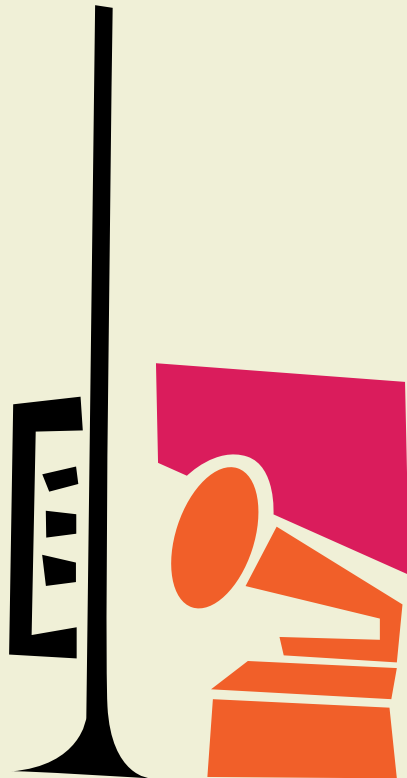
צוות תיאטרון חיפה:

מנהלי הצגה: ענת זמיר / דור שלום
מנהל הפקות: דור שלום
מנהל טכני: עופר טל
עובדי במה: שמואל מיכאלוב (מנהל במה),
 טים סליצקי
תאורה: יוסי זוהר
סאונד: גיא וילינסקי
הלבשה: לובה גלפרין
אביזרים: ענת זמיר
מתפרה: סרגיי קאשין
ייצור תפאורה: "תיאטרונית"

תוכנייה:

עריכת תוכן: רנה ורבין
עריכה והפקה: עדי רונן
עיצוב: סטודיו דותן לידז'י
צילום: ז'ראר אלון, אילן בשור

משך ההצגה: כשעה וחצי ללא הפסקה
הצגה ראשונה בתיאטרון חיפה:
 23 בדצמבר 2015 י"א בטבת תשע"ו
בתיאטרון בית ליסין:
 4 בינואר 2016 כ"ג בטבת תשע"ו





תקציר

שעה של שקט - זה כל מה שמישל מבקש כדי שיוכל לשמוע את תקליט הג'אז הנדיר שהוא מצא אחרי שנים של חיפושים. אלא שלאשתו, לבנו, ולמאהבת שלו יש, כך נראה, תכניות אחרות. יחד עם קבלן שיפוצים ספק פולני ושכן ממוצא פולני באמת, הם הופכים את חייו הבטוחים והנשלטים של מישל לסיוט של בשורות רעות, או לפארסה עליזה ומטורפת שבה כל עולמו מתהפך.

קומדיה מבריקה על הקלות הבלתי נסבלת שבה נסדקות ההגנות של חיינו.

מחזה נוסף מפרי עטו של גאון הקומדיה הצרפתית החדשה, פלוריאן זלר, שמחזהו הפך לסרט מצליח בצרפת.

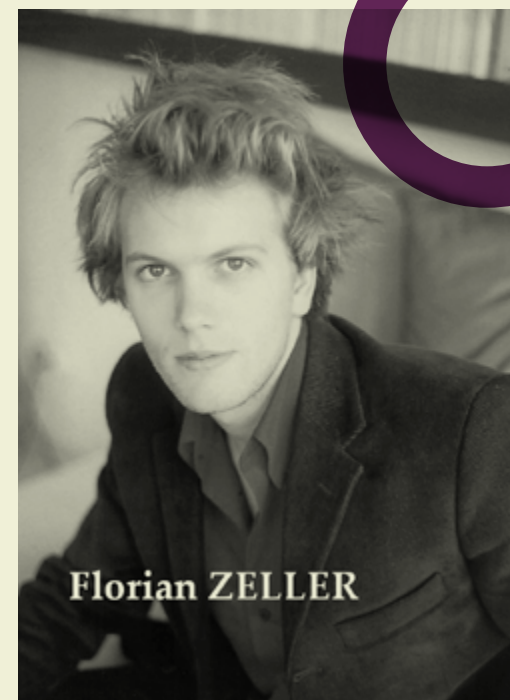


מישל: את אומרת לי, את אומרת לי,
את אומרת לי... מה את אומרת לי?
נטלי: היו לי יחסים עם גבר, ואף פעם
לא היה לי אומץ לספר לך.
אתה לא אומר כלום?
מישל: מה את רוצה שאני אגיד לך?
נטלי: אני לא יודעת. לשאול אותי
עם מי? מתי?
מישל: עם מי?
נטלי: מה זה חשוב?
מישל: תחליטי! טוב, אז מתי?
נטלי: סליחה?
מישל: מתי?
נטלי: מזמן.
בשנה ששכרנו את הבית ההוא על האי.
מישל: מה? אבל זה היה לפני... דורי דורות
נטלי: כן.
מישל: זה היה לפני... דורי דורות, נטלי.
נטלי: (כאילו זה יותר גרוע): אני יודעת.
מישל: וזה נמשך הרבה זמן?
זה נמשך הרבה זמן?
נטלי: לא. שבועיים. בקושי.
מישל: את מספרת לי עכשיו שלפני
למעלה מעשרים שנה היה לך מאהב
במשך שבועיים?
זה מה שאת מספרת לי עכשיו?
נטלי: (משפילה את עיניה): כן.
(מישל פורץ בצחוק)
נטלי: מה? למה אתה צוחק?

פלוריאן זלר / מחזאי

סופר ומחזאי. נולד בשנת 1979 בפריס. ספריו ומחזותיו תורגמו לשפות רבות. לפי עיתון The Independent, זלר הוא הכשרון הספרותי המבריק ביותר בצרפת כיום. את ספרו הראשון Neiges artificielles כתב בגיל 22. ספרו השני Les Amants du n'importe quoi יצא בשנת 2003.

הספר La Fascination du pire זכה בשנת 2004 בפרס היוקרתי Prix Interallié והפך אותו לשם ידוע בצרפת. ספרו Julien Parme יצא בשנת 2006, זכה לבקורות נלהבות והיה לרב מכר. ספרו La Jouissance יצא בשנת 2012. זלר הפך גם למחזאי צרפתי ידוע. המחזה הראשון שלו L'Autre הועלה בשנת 2004. מחזהו השני Le Manège הועלה בשנת 2005. המחזה Si tu Mourais היה מועמד לפרס Globe de Cristal. המחזה Elle t'attend עלה בשנת 2008. המחזה La Mère שיצא בשנת 2011 זכה בפרס Molière היוקרתי. המחזה האמת (La Vérité) הועלה בשנת 2011 וזכה להצלחה בצרפת ובאירופה, המחזה הוצג גם בתיאטרון בית ליסין בהצלחה רבה. המחזה האבא (Le Père) הועלה בשנת 2012 וזכה גם הוא בפרס Molière ואף עובד לסרט. המחזה מוצג בתיאטרון בית ליסין בהצלחה רבה. **שעה של שקט** (Une Heure Tranquillité) נכתב בשנת 2013 ואף הופק לסרט, Le Mensonge בשנת 2015.



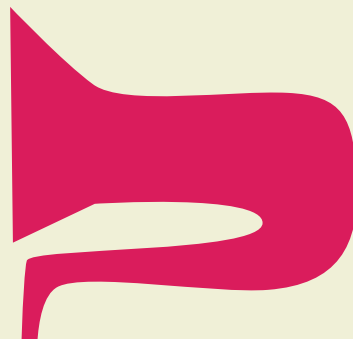


הביקורות משבחות את מחזותיו של פלוריאן זלר:

"לזלר יש יכולת ומיומנות להוביל את הטיעון הפילוסופי המתוחכם מבלי לאבד את החן והאספרי של הסיטואציות הבין-זוגיות האנושיות." מיכאל הנדלזלץ, הארץ

"קומדיית קיץ מאווררת, חביבה ומצחיקה. שעה וחצי של בידור אינטליגנטי ומהנה למדי, שפשוט עשוי היטב." רון שוורץ, גלובס





מתוך ראיון עם פלוריאן זלר, "איבנינג סטנדרד"

כשהיה צעיר יותר לא התעניין כלל בתיאטרון, הוא אומר. "בעיקר העסיקה אותי כתיבת רומנים ספרותיים וגיליתי את התיאטרון כמעט במקרה. התבקשתי לכתוב ליברטו לאופרה. אני אוהב מאד מוזיקה וחשבתי שזה יהיה מפגש שכזה עם המוזיקה. לא ידעתי שזה יהיה מפגש עם התיאטרון. גיליתי את ההנאה ואת המסתורין שבתאטרון, וכך התחלתי. ובסופו של דבר רוב החיים שלי מוקדשים לכך - ללכת לתאטרון, לחלוק דברים עם השחקנים, לחלום על הכתיבה עבורם." אין בעיניו שום דבר שמקביל לניסיון הזה, בשום תחום אחר, לא בקריאה או בצפייה בסרטים או אפילו בקונצרטים. "למעשה זה אולי המצב היחיד, בעיני, שבו לקהל יש נשמה, באופן מיוחד, ללילה אחד - ואני לא יודע למה בדיוק אבל זה מרגש אותי." בהמשך הוא מנסה להרחיב ולהסביר. **"מה שתראה לילה אחד לא יחזור על עצמו שנית לעולם, זה משהו שיעלם. בסופו של דבר, כשכולם מוחאים כפיים, זה גם כדי להודות וגם כדי להיפרד ממה שהופיע ונעלם. לרגע אחד קצר מאד כל האנשים האלה חלקו משהו, שמלכתחילה עמד להיעלם. כך שאנחנו מקושרים זה לזה מתוקף העובדה שאנחנו שום דבר בעצם - אתה מבין למה אני מתכוון? אנחנו מתחברים אל המוות, מרגישים שהוא כמעט כלום, כי הכל בסופו של דבר יעלם."**

בניגוד לכתיבת רומנים, שהיא מלאכה בודדה, הוא אומר, הכתיבה לתאטרון היא לעולם לא כזו. "זה מתחיל כבר עם תחילת הכתיבה, כי אתה כל הזמן חושב על פניהם של השחקנים, כך שכבר מלכתחילה אתה לא בודד יותר. זה מאפשר לך לתפוס משהו שגדול ממך."



פארסה

פארסת חדר המיטות היא תת הז'אנר הנפוץ ביותר, שמתמקד בזיווגים ובחילופי זוגות של דמויות שונות ככל שהן נעות בפיתולי העלילה, מטריקת דלת אחת למשנהה. המחזאי הצרפתי ז'ורז' פיידו הוא מראשוני ובולטי המחזאים בז'אנר זה, שכתב בסוף המאה ה-19 בפריז והחל מורשת מפוארת בקומדיה הצרפתית ובתאטרון האבסורד.

משמעות המילה פארסה בצרפתית עתיקה היא "מילוי" או "ריפוד", וככל הנראה מקורה בהפסקות הקומיות במהלך מחזות דתיים שהועלו בימי הביניים בצרפת, שבהן הוגשו לקהל קטעים קלילים יותר, כ"מילוי" בין לבין הדרמה הרצינית.

היא סוגה תיאטרלית קומית שמציגה בפני הקהל מצבים מוקצנים, מוחצנים, כמעט בלתי אפשריים בפיתולי העלילה השונים, בליווי שימוש רב בהומור פיזי, נונסנסי, אבסורדי, ובביצוע מסוגנן. הפארסה בדרך כלל מתרחשת באחדות מקום וזמן. הפאניקה היא הרגש שמניע את העלילה בפארסה, כאשר הדמויות נסחפות בסחרור של שקרים כדי להציל את עצמן מתגלית או התרחשות לא רצויה. בניגוד לקומדיה רגילה, בפארסה הצחוק מגיע לא דווקא מפאנצ'ים או בדיחות אלא מאופי הדמויות ומהמצבים שהן נקלעות אליהם.





"בימינו ניתן לומר כי רק הפארסה והבלט ממשיכים לשגשג." ניטשה.

"פארסה היא טרגדיה שמשוחקת במהירות אלף סיבובים לדקה." ג'ון מורטימר.

"כאשר באחד המחזות שלי יש שתי דמויות שאסור להן להיפגש, אני מפגיש ביניהן הכי מהר שאני יכול." ז'ורז' פיידו.

מתוך כתבתה של ג'ין שיפמן, "בקסטייג", ארצות הברית

האם ריבוי תוכניות הריאליטי והסחות הדעת של העידן הדיגיטלי משאירים מאחור את הפארסה, סוג קומדיה שקיבל את הכבוד המגיע לו במשך דורות, ומאופיין בדרך כלל בדלתות נטרקות, בלבול זהויות, תכונות אופי מוקצנות ואנדרלמוסיה כללית? **האם המאה ה-21 מזמינה בדיקה מחודשת של עבודותיהם של מחזאים בז'אנר, מפיידו ועד אורטון?** יש במאים שעלולים לחשוב כך. "בתוכניות ריאליטי הקהל רואה אנשים שעושים דברים מופרכים ומוגזמים לחלוטין, הם יעשו כל דבר כדי להפוך לכוכבים", אומר הבמאי מארק ראקר. "תוכניות הריאליטי משנות את האופן שבו אנו תופסים בידור", הן מרימות את הרף בכל הנוגע להתנהגות מופרכת.

האם פארסה אכן צריכה להיות גדולה יותר מתמיד בימינו רוויי ההגזמות? איך מתמודדים השחקנים עם הצורך לשחק בגדול, באופן לחלוטין מוגזם? קארל קיפולה, מורה לתיאטרון מהאוניברסיטה האמריקאית בושינגטון די סי, מלמד את תלמידיו איך להצדיק את "הבחירה המוגזמת" הנדרשת כדי לשחק בפארסה, על ידי השוואה לרגעים בחיי היום יום שבהם התגובות או הפעולות שלנו נראות חסרות פרופורציה. "אנשים נורמליים יוצאים מדעתם גם ברגעים קטנים, כמו אם מישהו עוקף אותם בכביש, אם הם מפספסים את האוטובוס, אם שגו בהזמנה שלהם במסעדה. אם אנחנו יכולים לפעול באורח גדול מהחיים לגבי דברים זניחים בחשיבותם, צריך רק לדמיין מה קורה כשמדובר באמת במקרים של חיים ומוות." לא צריך לנסות להצחיק אלא להביא לחזרות הראשונות פשוט את הרצון לבחון את המצב הנתון ולחפש את המטרות והפעולות של הדמות שלך.

"המפתח הוא לעולם לא לאבד את תחושת המציאות של המצב", אומר קיפולה. "מה שיצחק את הקהל זאת ההסתבכות והמשך ההסתבכות של המצב, ככל שדברים יוצאים משליטת הדמויות וכולם נאלצים לצאת מאזור הנוחות שלהם, מרגע לרגע." האתגר הוא להמשיך להיות אנושי תוך כדי הגדלה והעצמה של רמת התגובה. "יש שחקנים שיש להם יכולת אינסטינקטיבית לכך", הוא אומר, "אצל אחרים, השאיפה לריאליזם ולכנות גורמת להם לחוש שהפארסה מזויפת. האתגר הוא לגרום גם לשחקנים כאלה להבין שהם יכולים לבחור בחירות נועזות וגדולות ועדיין להישאר אמינים."





מתוך כתבתו של מארק לוסון, "הגארדיאן", בריטניה, 2012 בימות התאטרון מוצפות לאחרונה בפארסות - מדוע?

בראיונות הניתנים לאחרונה ברדיו, שבה וחוזרת מילה אחת במיוחד. החלטות ממשלה, שרים, ביטולים חדשים של החלטות קודמות, מתוארים שוב ושוב כ"פארסה", כדבר שבשגרה. מילת ה-F הזו אולי מגיעה במקום אחותה, שאותה אי אפשר לומר בשידור, אבל היא גם מסכמת היטב את הגישה הרווחת לאירועי השעה: שהפוליטיקאים שלנו איבדו שליטה במתרחש באופן קטסטרופלי לא פחות מזה של דמות תיאטרלית שנתפסת בחצי-עירום עם המאהב בדיוק כשהכומר נוקש בדלת.

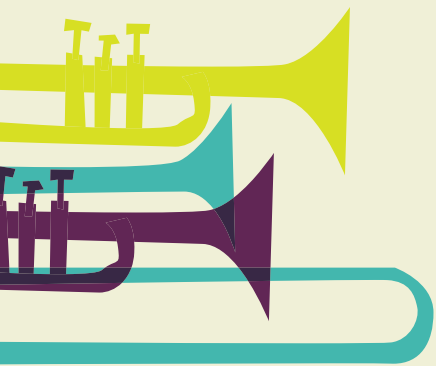
אוירת האבסורד המשתלט על החיים הציבוריים היא כנראה אחת הסיבות לכך שהתיאטרון הבריטי מוקסם בימים אלה מז'אנר הפארסה, ורבות כל כך הבימות שמציגות אותו. ואמנם זו סוגה תיאטרלית ביסודה אך הפארסה חיה וקיימת גם במדיות אחרות. רב המכר של קיץ 2012 היה "סקיס" מאת מייקל פריין, שגרם לקומדיה הגופנית לעבוד על הדף המודפס, ותוכנית הטלוויזיה הקומית הפופולרית, "הנערים של גברת בראון", זוכה לקהל צופים שעובר את השמונה מיליון בהצגה קטעי פארסה הכוללים תחפושות, סלפסטיק ובלבול זהויות.

אם כן מדוע, בזמנים אלה של מיתון, דומה שהפארסה מציבה את עצמה כדרך מתוחכמת לגריפת רווחים? מפתה להסביר זאת בכך שבתקופות כואבות מבחינה כלכלית ופוליטית, הפארסה מסיחה את דעתנו מנושאים רציניים, בהיותה סוג הבידור שסביר ביותר שיצליח לעורר פרץ צחוק קתארטי מהקהל. הסבר זה נתמך בעובדה שהפארסה הגיעה לשיא הפופולריות שלה בזמן המיתון הגדול של 1930. בבריטניה הנהיג את הז'אנר המחזאי בן טראוורס, שהושפע מהמחזאי הצרפתי ז'ורז' פיידו, שפעל בתקופה דומה של מתח פוליטי וחברתי: תחילת המאה, ערב מלחמת העולם הראשונה.

אם פארסה היא ז'אנר שמספק בידור טוב בזמנים רעים, הרי זה משום שהז'אנר מוכרח להצחיק, אם מבצעים אותו כראוי, כפי שטוען ג'ון קיירד בספרו המזהיר "אמנות התאטרון": "פארסה טובה מעודדת את הקהל להאמין גם בדמויות וגם בהשתלשלות האירועים, עד לנקודה שבה צחוק הוא האפשרות היחידה."

הבמאית ג'וזי רורק מסכימה שהסוגה הזו מציעה עמדה ברורה ומושכת: "הפארסה היא סוגה מעוררת בטחון, גם עבור הבמאים וגם עבור הקהל. את מתמודדת עם אתגרים ברורים: או שהדלת תיפתח ברגע הנכון, בקיו, או שלא. זאת למעשה אפילו הקלה, לא לעמוד ולנתח במשך חצי שעה בחזרות את הסיבה לכך שמשהו קורה. אני חושבת שזו גם סוגה שמספקת את הקהל, מבחינה זו שאתה מתוגמל על הקשב וההבנה שלך. יש צחוק ספציפי של שביעות רצון שמגיע כשמשהו שהתחיל להתפתח מוקדם יותר מגיע להבשלה ולמיצוי בהמשך."

כשמאשימים את הממשלה בכך שהתנהלותה היא "פארסה", הכוונה היא לכך שהשרים לא מבצעים את תפקידם כראוי. אבל על הבמה, האנדרלמוסיה, הקצרים בתקשורת ומבין הטעויות נובעים אך ורק מביצוע מקצועי מושלם. אומר הבמאי שון פולי, "הפרדוקס הנהדר של הפארסה הוא שכל הזמן ישנה תמונה כפולה על הבמה. בו זמן שאנחנו צוחקים מחוסר האונים והשלומיאליזם של הדמויות, אנחנו מודעים היטב ליכולותיהם המקצועיות של השחקנים ולתמרוניהם הגופניים המושלמים. וזהו בדיוק העניין התיאטרלי."



קורות חיים יוצרים

דורי פרנס / תרגום

בין תרגומיו לתיאטרון: המלט, רומאו ויוליה, אירמה לה-דוס, אילוף הסוררת, הדוכסית של אמלפי, פיגמליון, מי דואג לילד, שיגעון באופרה, מיצ מיצ לימונדה, 4.48 פסיכזה (תיאטרון חיפה), הברוזון, החיים בשלוש גרסאות, כל החיים לפניו, מלכת היופי של לינאן, הסוחר מוונציה, רעל ותחרה, ערי מדבר אחרות, פתאום הגיע סתיו (הבימה), פיאף, הדבר האמיתי, ברנשים וחתיכות, חיים פרטיים, חלום של לילה בלב קיץ, שם פרטי, האמת, ספור ישן-חדש (בית ליסין), השחף, נדל"ן, הזמרת קירחת יותר, הקיץ, אדמה קדושה, הקסם הגדול, משחק של אהבה ומזל(החאן), איזון עדין (תיאטרון הרצליה), כובע הקש האיטלקי, פרק ב', קוויאר ועדשים, המלך ליר, ווייצק, קומדיה של טעויות, איש קטן מה עכשיו, סיראנו דה ברז'ראק, נשוי במנוסה (התיאטרון הקאמרי), המון רעש על לא כלום, החולה המדומה, סובניר (תיאטרון באר שבע), שלוש אחיות, הדיבוק, הטייפ האחרון של קראפ, המלך הולך למות (אנסמבל עת"ם), הלילה השנים-עשר, אותלו (גשר). תרגומיו בספרות: גוגול מאת ולדימיר נאבוקוב, אוץ מאת ברוס צ'טווין, סיפורים מתל אביב מאת אודרי ברנגר, מכתבים של גוסטב פלובר, פרשת המכשף הסוציאליסט מאת האמה טומה.



משה נאור / בימוי



משמש כמנהל אמנותי של תיאטרון חיפה מתחילת 2008.

שירת בתיאטרון צה"ל ובלהקה צבאית. בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב (1997). בין ההצגות שביים: בתיאטרון חיפה: **משפחת ישראלי** מאת בועז גאון, **סוחרי גומי** מאת חנוך לוין, **הצמא והרעב** מאת אד'ן יונסקו, **המקום ממנו באתי** מאת דיוויד מאמט, **מי דואג לילד** מאת טום סטופארד, **איזראל ז'ורנאל** מאת רוני סיני, **אנשים קשים** מאת יוסף בר יוסף, **גזע** מאת דיוויד מאמט, **החייל האמיץ שוויק** מאת ירוסלב האשק (בשיתוף תיאטרון הבימה), **גיבור הלובי** מאת קנת לונגאן. בתיאטרון חיפה בשיתוף הקאמרי: **שמו הולך לפניו** מאת אפרים קישון (זוכת פרס התיאטרון 2008), **ימי שלישי עם מורי** מאת ג'פרי הטרסר ומיטש אלבום, **כולם היו בני** מאת ארתור מילר (זוכת פרס ההצגה המתורגמת 2011), **שיגעון באופרה** מאת קן לודוויג. בתיאטרון הקאמרי: **שמונה** מאת ניל לאביוט, **הכתובה** מאת אפרים קישון. בתיאטרון הבימה: **נודניק** מאת פרנסיס וובר. כתב וביים את **פחד קהל** בצוותא. **ערס פואטי** עם בוגרי ניסן נתיב ירושלים. מחזמר עם בוגרי ניסן נתיב תל-אביב. בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: **הלילה הזה** מאת דפנה אנגל (הצגת השנה לנוער לשנת 2008) **תום-כמה סיבות לחיות** מאת ויל אינו בתיאטרונטו 2006.

אורן דר / תלבושות



מעצב תלבושות. בוגר לימודי צילום ואמנות, סטייליסט ומעצב תלבושות לסרטים, טלוויזיה ופרסומות. עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון חיפה: **בנות עובדות**, **הדודה של מנש**, **כולם היו בני** (בשיתוף הקאמרי), **ימי שלישי עם מורי** (בשיתוף הקאמרי), **אמנות**, **משהו למות בשבילו**, **גזע**, **וניה**, **סוניה**, **מאשה ושפיץ** (בשיתוף הקאמרי), **שלא תתעורר הילדה**. תיאטרון הבימה: **החותנת**, **לרקוד ולעוף**, **משוגעת**, **אסיר בקומה ה-14**, **קיוזו**, **חיזור גורלי**. התיאטרון הקאמרי: **יום במוותה של ג'ו**, **פרק ב'**, **ציפור שחורה**, **לילה לא שקט**, **נשוי במנוסה**. תיאטרון בית-ליסין: **היורשת**, **תה**, **דולפינים**, **האגם המוזנח**, **סופ"ש עם תום**, **מי מפחד מוירג'ינה וולף**, **אהבה זה לא הכל**, **מדליה להארי**, **האמת**, **אוצר יקר**, **בית מרקחת שטרן בלום**, **שבטים**, **סיפור ישן חדש**, **לחנך את ריטה**, **עקר בית**, **האבא**. תיאטרון הספרייה: **מלחמת טרויה לא תפרוץ**, **עקומים**, **הלילה הקצר ביותר**, **ענבי זעם**. תיאטרון באר-שבע: **איך למדתי לנהוג**, **לא כולל שינה**, **מהומה רבה**, **הרוזן ממונטה כריסטו** (על עבודה זו היה מועמד לפרס על עיצוב תלבושות), **כטוב בעיניכם**, **רוחות**, **פרק ב'**. באופרה הישראלית: **עגנון עד לוין**. בקולנוע: **הבועה**, **פרויקט וידאו דאנס** בת-שבע. בטלוויזיה: **על קצות האצבעות**. בין עבודותיו בפרסום: **קסטרו**, **פלאפון**, **בנק לאומי**, **אורנג'**, **גוטקס**. כמו כן עבד עבור חברות מסחריות ופרויקטים בחו"ל (רוסיה, סין ותורכיה).

סאשה ליסיאנסקי / תפאורה



נולד ברוסיה. תואר שני באדריכלות. למד עיצוב תפאורה אצל דוד בורובסקי בתיאטרון "טנגקה" במוסקבה. היה מעצב הבית של תאטרון "סוברמניק" במוסקבה. עלה לארץ ב-1990. עיצב למעלה מ-150 תפאורות להצגות ברוסיה, ישראל, ארצות הברית, הולנד, בולגריה, צרפת ואסטוניה. מ-1995 ועד 2001 היה מעצב הבית של תאטרון "גשר" תל אביב. לימד באקדמיה "בצלאל", אוניברסיטת ירושלים, אוניברסיטת תל אביב ושנקר. בין פרסיו: פרס תיאטרון ישראל (זכה 4 פעמים), פרס מוזיאון תל אביב, פרס ע"ש משה שטרנפלד, פרס בקדרינלי בפראג. יצירות החשובות ביותר של השנים האחרונות: **המלט** מאת שייקספיר. מוסקבה, רוסיה. 2013. **צלילי המוסיקה**. מחזמר. תל אביב, ישראל. 2013. **היפה והחיה** הבלט הישראלי. תל אביב, ישראל. 2013. **המשפט מאת קפקא**. מוסקבה, רוסיה. 2012. **Maria Padilla האופרה של דוניצטי**. בוסטון, ארה"ב. 2011. **העיירה שלנו** - מאת תורנטון וילדר. סנט פטרבורג. רוסיה. 2010. **חוטם האופרה של שוסטקוביץ'** בוסטון, ארה"ב. 2009. **משרתם של שני אדונים** מאת גולדוני. סופיה, בולגריה. 2009. **אונייגין** האופרה של צ'ייקובסקי. נורפולק, ארה"ב. 2008. **התנין** מאת דוסטויבסקי. טלין, אסטוניה. 2007.

שאול בסר / מוסיקה



בוגר ניו סקול יוניברסיטי בניו יורק. בתקופת הלימודים היה פעיל בסצנת הג'אז המקומית כפסנתרן, וכמלחין. עבודותיו לתיאטרון: תיאטרון המעבדה: **וויצק**; תיאטרון הרצליה: **בעלת הארמון**; תיאטרון עת: **מסיבת יום הולדת**; פסטיבל עכו: **אותה הפעם**, **פסיעות**, **עיניים עצומות**; יידיש שפיל: **ילדה יפה**, **בעלת הארמון**. סרטים: **גט - המשפט של ויויאן אמסלם**, **עיניים פקוחות לרווחה**, **נחמה**, **פעמוני רוח**. לחנים והפקה מוסיקאלית: **הים לקח הים נתן** - הופעה ואלבום מתוך הספר אותו הים של עמוס עוז. **אישה נוסעת** - לאורה ריבלין. **מעליי דממה** - אלבום של אהובה עוזרי, הפקה מוסיקאלית.

אורי מורג / תאורה

בוגר מגמת בימוי והפקת תיאטרון בסימינר הקיבוצים. מעביר סדנאות תאורה בחו"ל. בימוי: 2014 MACAO ARTS FESTIVAL - OPENING CONCERT
2013 MACAO ARTS FESTIVAL - "REFLECTIONS"
רעיון בימוי ועיצוב להצגה "איש אישה ורוח זר" - פסטיבל ישראל 2009.
ערך וביים את מלכודת החופש בפסטיבל עכו-2002. כתב וביים את שיטת הקסיופיאה 2001. עיצב תאורה להצגות:



la divina commedia - derevo, Zorro - oriental art center in shanghai
parade through Macau Latin city - 12th anniversary of the Macau handover
האופרה הישראלית: חליל הקסם במשכן, חליל הקסם בפארק הירקון, ריגולטו. תיאטרון הקאמרי: מר גרין, כובע הקש האיטלקי, פרק ב', גיבור מעמד הפועלים, איבאנוב. תיאטרון הבימה: אכזר ורחום. תיאטרון חיפה: בנות עובדות, משפחת ישראלי, סוחרי גומי, מפעל חיון, טיפול בטנגו, ראש משוגע, המקום ממנו באתי, ימי שלישי עם מורי, בילי שוורץ. תיאטרון באר שבע: לא כולל שינה, המדריך לחיים הטובים, עלי כינור, בית הקפה, שעה וחצי איחור, קיבוץ LA, קומפני, טירונות. תיאטרון בית לסין: אביב מתעורר (2010), אחים בדם (2011), שם פרטי, אימא שלו, מקסי ואני, משחק ילדים, המלאך, משאלה אחת ימינה, חברות הכי טובות, האמת, אוצר יקר. תיאטרון קליפה: מבוקש, לברינת, דאוס אקס מכינה, משחקי מרכבה (פסטיבל ישראל 2002, 2005), לב של כלב, EXPLODED VIEWS, פולחן האביב, אזוב מתכת, עונש התשוקה, אורפאוס, חלם. הרמת מסך 2001, 2012, 2013. ענבל פינטו: שייקר 2006. קרן אור הפקות: אבניו Q, סיפורי נרניה, אוליבר, פסטיבל שירי ילדים 2008-2009, זורו, בת הים הקטנה. מרכזי מבקרים: מרכז מבקרים של ECI פתח-תקווה. ייעוץ תאורה: בית ספר למשחק החדש בבאר-שבע בהנהלתו של שמוליק יפרח (2009), תיאטרון העירוני חיפה (2009), תיאטרון גרר בכר (2010), תיאטרון הפרינג באר שבע (2012). פרסים: פרס הבמה לעיצוב תאורה לילדים ונוער- מעצב התאורה של השנה 2008/9. פרס הבמה לעיצוב תאורה לילדים ונוער- מעצב התאורה של השנה 2009/10.

אילן גזית / קרבות במה

יליד 1963. מתעמל לשעבר בנבחרת ישראל בהתעמלות מכשירים, וכיום מאמן מתעמלים בנבחרות ישראל ושופט בינלאומי. מנחה ומגיש את תכנית הטלוויזיה כושר טוב ישראל ופרשן קבוע בערוץ הספורט. כ- 28 שנה מביים ומלמד קרבות במה, אקרובטיקה ותנועה בתיאטרון ובקולנוע. במאי ראשי של המחזמר **שודדי הקאריבים** ומועמד לפרס התיאטרון הישראלי כמעצב תנועה בהצגה **אדון של שתי משרתות** בתיאטרון באר שבע.



מישל: אבל בחיך, אלזה... את קולטת? את רוצה שנפסיק, בסדר גמור! אני מתכופף לפי הרצון שלך. אבל אין שום סיבה שבעולם לגלות הכל לנטלי. שום סיבה! אלזה: נטלי היא החברה הכי טובה שלי, מישל. אנחנו מכירות מאז שהיינו ילדות. מישל: בדיוק! בדיוק! אלזה: מגיע הרגע שצריך לפוצץ את המורסה! מישל: אבל למה היום? למה דווקא היום, שיישרף העולם! אלזה: כי אני לא יכולה יותר לשקר. מישל: זאת לא סיבה להגיד את האמת.



קורות חיים שחקנים

ששון גבאי



למד תיאטרון ופסיכולוגיה באוניברסיטת תל אביב. השתתף בהצגות רבות ביניהן - בתיאטרון בית ליסין: **זוג פתוח, הקומיקאים, שיחות עם אבי** (בשיתוף תיאטרון חיפה), **אמנות, מי מפחד מווירג'יניה וולף?**, **הזוג המוזר, תשוקה, איסמעיליה, התאונה, זהות, פילומנה** (1993, 2005), **איש הגשם, תנאים של חיבה, הדוד וניה, רוחל'ה מתחתנת, מלאכת החיים, אוצר יקר, טרטיף, האבא.** בצוותא בבימויה של עדנה שביט: **רוזנטה חוזר משדה הקרב.** בתיאטרון החאן

עם להקתו של מייקל אלפרדס: **משרתם של שני אדונים, מילכוד 22, אוכלים, רוזנקרנץ וגילדנשטרן.** בתיאטרון הבימה: **אופרה בגרוש, קוויאר ועדשים, המלט, בית ספר לנשים, אדם, עסק משפחתי, סירנו דה ברזיק.** בתיאטרון הקאמרי: **הוצאה להורג, הזונה הגדולה מבבל, רולטה צרפתית, כולם רוצים לחיות.** בתיאטרון באר-שבע: **מירנדולינה, שרוף את זה** (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), **זינגר.** בתיאטרון המסחרי: **זוג גרוש, פיטר פן, אוליבר.** השתתף בסרטים ישראלים ובינלאומיים רבים ביניהם: **רמבו 3, המחצבה, לא בלי בתי, עונת הדובדבנים, סיפורי ת"א, צלקת, Made in israel, אביבה אהובתי, ביקור התזמורת, בוקר טוב מר פידלמן, לצוד פילים, כידון, המילים הטובות, גט - סיפורה של ויואן אמסלם.** בטלוויזיה החינוכית השתתף בתוכניות רבות ביניהם: **שכונת חיים וזהו זה.** בטלוויזיה השתתף בסרטים ובתוכניות ישראליות ובין לאומיות ביניהם: **המרגל הבלתי אפשרי, הבובה, לגנוב את השמיים, מדוע לוקרבי, אהבה כואבת, הבריחה מדהראן, פרצוף של פוקר, קסטנר, סיטון, המכון, אגוז, חדר מלחמה, דלפין** (צרפת), **ג'יהאד, פולישוק** (3 עונות), **המיוחדת, שטיסל, בתולות.** זכה בפרסים רבים בתיאטרון, בקולנוע ובטלוויזיה ביניהם: **זוכה פרסי התיאטרון הישראלי - שחקן השנה על תפקידו בהזוג המוזר, שחקן השנה על תפקידו ברוחל'ה מתחתנת.** זוכה פרסי האקדמיה לקולנוע - **שחקן המשנה על תפקידו בעונת הדובדבנים, ועל תפקידו בגט.** זוכה פרס האקדמיה לקולנוע - **השחקן הטוב ביותר, ובפרס השחקן הטוב של הקולנוע האירופאי על תפקידו בביקור התזמורת, שעבורו זכה גם בפרס וולג'ין בפסטיבל הקולנוע הבינלאומי, ירושלים.** זוכה פרס האקדמיה לטלוויזיה על תפקידו בפולישוק. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל הסרטים גואה בהודו על תפקידו בבוקר טוב מר פידלמן. פרס הוקרה - פסטיבל הקולנוע ירושלים, פרס הוקרה - פסטיבל הקולנוע הישראלי לוס אנג'לס.

הדס קלדרון



בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב 2001. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין: **חשמלית ושמה תשוקה, צור ירושלים, מקווה, אהבה ממבט שלישי, הגר, קפה ערבה, איש הגשם, דולפינים, פועלת זרה, בראנז'ה, בחורים טובים, אחרון ימיה, רוחל'ה מתחתנת, חברות הכי טובות, אוצר יקר, טרטיף, לא לשכוח לאהוב.** תיאטרונטו 2005: **הגר.** הפיקה ומשחקת בהצגת יחיד **התאומות** שעלה בפסטיבל ישראל 2011, על פי סיפור קצר של סבה המשורר אברהם סוצקבר. שותפה ביצירת **דודה פרידה** שזכתה בהצגה הטובה ביותר בפסטיבל עכו 2007. שותפה בפרויקט **קשרי משפחה,** בית ליסין בשיתוף תיאטרון היידלברג **קוראים לי יקה** 2010. בקולנוע: **מרחב מוגן, חיילת בודדה, דילמת הדריין, אני ביאליק, פלאות, המילים הטובות.** בטלוויזיה: **האמת הערומה, שירות חדרים, שאול, משחק החיים, מאחורי החדשות, תקופת מבחן, סרוגים, החיים זה לא הכל, חטופים, אחד אפס אפס, אמא ואבאז', גאליס, יום האם, הפרלמנט, אנדה 2.** כלת פרס רוננבלום 2009 לשחקנית מבטיחה מצטיינת.

רפי תבור



בוגר בית הספר לאמנות הבמה בית צבי, 1971. בשנים 1973-75 שיחק בתיאטרון העירוני באר שבע. שיחק בתיאטרון הבימה בשנים 1975-80, 10 שנים שיחק בגרמניה ובשווייץ. השתתף בלמעלה מ-50 הפקות שונות, וב-15 סרטי טלוויזיה. גילם תפקידים ראשיים בהצגות בחו"ל בשנים 1980-89: **פאוסט, ארתור אוי, ידיים מלוכלכות, שלושת המוסקטרים, של מי החיים האלה לעזאזל, רומיאו ויוליה, הו יוליה, ביקור הגברת הזקנה, קן הקוקיה, האישיה מהים, נשקיני קייט, זורבה היווני ועוד.** בתיאטרון באר שבע בשנים 1989-1993: **שם המשחק, בורגנים** (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), **מפיסטו, מפגש משולש** (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), **שלוש אחיות, באופן יחסי, ציד המכשפות, אחים לנשק, כולם היו בני, שוברים רגליים, זינגר, אם הבית, יתוש בראש, מ. בטרפליי.** בתיאטרון בית ליסין: **מסעותי עם דודתי, הבית של מרווין, חקירה חוזרת בדבר מותו המוזר של אנרכיסט מופקפק, מים קדושים, הרולד ומוד, ביאנקה, כחול בוער, ערפל, הקונצרט, קול קטן, מירל'ה אפרת, פילומנה, נערי ההיסטוריה, גוד ביי אפריקה, אנדה, שיינדלה, קיר זכוכית, אז בפראג, סיפור ישן-חדש, לא לשכוח לאהוב.** בטלוויזיה: **סיטון, קו 300, כסף קטלני, לחיי האהבה, החממה, מיתה טובה ועוד.**

ג'יל בן דוד

בוגר החוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיו בתיאטרון: בתיאטרון חיפה בשיתוף הבימה: **החייל האמיץ שוויק**. בפסטיבל עכו: **פונדק הרוחות**, **חופה שחורה**. תיאטרון לילדים ולנוער: **אוזני חמור**, **אהבה אפשרית**, **סיפור אהבה בעברית**. פסטיבל חיפה להצגות ילדים: **בית חרושת לשירים** (פרס ראשון). תיאטרון הנפש: **ילדה קשה**. תיאטרון גשר: **שוורץ וחיות אחרות**, **שונאים סיפור אהבה**, **רויזור**, **הנסיכה איבון**, **הרווי**, **פרימדונה**. בטלוויזיה: **תיק סגור**, **הנפילים**, **טלנובלה בע"מ**, **מעורב ירושלמי**, **צימרים**, **ילדות רעות**, **זינזאנה**, **עספור**, **משפחת זגורי**, **פולישוק** וכמובן **ברחוב סומסום** (מיושה אופניק) בקולנוע: **ת"א לוס אנג'לס**, **הקרב על הוועד**, **צלילה חוזרת**, **עולמות נפרדים** (עם פיטר אוטול), **אשתו של העריק** (עם פאני ארדן), **ניצוצות**, **להיות כוכב**, **שרמן בחורף**, **ולקחת אשה**, **לחיות מחדש**, **כבוד**, **שעת החמניה**.



גיל וסרמן

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 1995. בין ההצגות בהן השתתף: בתיאטרון בית ליסין: **אחים בדם**, **בחורים טובים**, **תקלה קלה**, **עשו עליך פעם סרט**, **הזוג המוזר**, **אני לא רפפורט**, **התאומים מונציה**, **פילומנה**, **סתיו ימיו**, **הרולד ומוד**. בתיאטרון באר-שבע: **אתה צעיר רק פעמיים**. בתיאטרון הספריה: **הנרי הרביעי**, **בורגנים**, **ערב שירי ז'ק ברל**, **הנס של אנטוניו**. בתיאטרון יובל: **משתגעים מאהבה**, **סיסי והנסיכה**. תיאטרון תמונע: **אומרים שעקץ אותו דבור**. בפסטיבל עכו: **בעל זבוב**. תיאטרון ילדים ונוער: **שמוליק של זוהרה**. בקולנוע: **המוציא לפועל** מאת יואב זאבי, **אודות המוניטין** מאת יורם כסלו (בתפקיד אלי). בטלוויזיה: **רמזור**, **החברים של נאור**, **הפוך**, **החיים זה לא הכל**, **דקות של תהילה**, **זינזאנה**, **מרחב ירקון**, **האישה באפור**, **פרופסור פוקס** (ערוץ הופ).



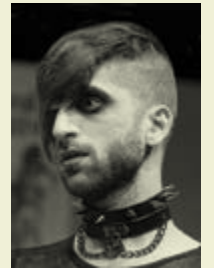
עופרי פרישקולניק-אלדד

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין (2005). בין ההצגות בהן השתתפה - במסגרת הלימודים: **מלים לשחק בהן** תיאטרונטו (2003), **שש נפשות מחפשות מחבר**, **לפתוח פה גדול**, **ליצנים של אלוהים**, **פרויקט לאראמי**, **חי בסרט**, **מרד הבובות** ועוד. בטלוויזיה: **אדומות**, **אקזיט**, **בלאגן ועד אילת**, **הבלוג של ליאל** (כתיבה: עופרי פרישקולניק ואסף שלמון), **האלופה 2**, **הכל דבש 2**, **הצרות שלי עם נשים**, **החצויה 3**, **קטורזה**, **חברות**, **התסריטאי** מאת סייד קשוע. בקולנוע: **מכתוב**, **תגידי כן**, **7 דקות בגן עדן**.



אלעד אטרקצי

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. בתיאטרון: תאטרון בית ליסין: **המלאך**. תיאטרון אורנה פורת: **אדיסון**. תיאטרון המדיטק: **מלך היהודים**, **הכבש ה-16**. תאטרון תמונע: **עד ראייה**, **According To Law**. תאטרון הנפש: **מתוייגת**. תאטרון הארצי לילדים ונוער: **גירפה עפה**. בקולנוע: **לך תחייה ותהיה**. בטלוויזיה: **סוד הגן של תמר**. כמו כן זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל חיפה להצגות ילדים.





איך מבטיחים הכנסה קבועה ויציבה בגיל הפנסיה?

"החשש היומיומי קיים אצל כולנו - רמת ההכנסות בפנסיה יורדת וההוצאות עולות. לכן, הכנסה נוספת תמיד תוכל לעזור. לקוחות כל הבנקים, השקיעו היום ב**פיקדון דובדבן**. פיקדון עם ריבית קבועה, מובטחת, ללא תלות בשינוי אינפלציה או ריבית, ותקבלו הכנסה קבועה מדי חודש בסכום ולתקופה שתבחרו"

סוזי טובי
מנהלת לקוחות, מזרחי-טפחות



לפיקדונות שיתאימו בדיוק בשבילכם
חייגו למקצוענים בהשקעות של מזרחי-טפחות



מזרחי טפחות

***8860** mizrahi-tefahot.co.il

סכום מינימלי להפקדה 50,000 ₪. פרטי ההצעה המחייבת הינם בהתאם לתנאי הפיקדונות ובכפוף להם. הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת. מס ינוכה כחוק.



תיאטרון חיפה הצוות שלנו

דירקטוריון תיאטרון חיפה | יו"ר: ישראל סביון
 חדווה אלמוג- מ"מ ראש העיר, רו"ח שאול
 ד'אנג'לי ירון פיינשטור, פרופ' גבי יומן, אביבה שש,
 ערין עאבדי- זועבי, משה פרץ, רבקה איזיקוביץ

יועץ משפטי עו"ד שלמה כרוב
 ועדת ביקורת | יו"ר: רו"ח אילן פרוינד,

רו"ח אירנה בן יקר

מנכ"ל ניצה בן צבי

מנהל אומנותי משה נאור

רו"ח מבקר רו"ח זאב שלום

מבקר פנים רו"ח יום טוב בילו

שחקני תיאטרון חיפה:

סלים דאו, יוסף אבו ורדה, יואב בר לב, רון
 ריכטר, ארז שהרבני, קרן אור, ארז ביטון, מיטל
 רז, ולדיסלב פסחוביץ', נגבה מאור, ליאורה
 ריבלין, משה איבגי, טלי אורן, מיקי קם, אמיר
 הלל, נילי צרויה, שרון צור, דור אוהיון בר-נתן,

אלינור אהרון, דודי גזית, יהודה נהרי, יוסף אלון,
 יפעת כהן, נעה גודל, לירון בן שלוש, ישי גולן,
 תיקי דיין, רמי ברוך, אודיה קורן, ענת וקסמן,
 אוהד קנולר, דביר בנדק, שלומי קוריאט, אלמה
 דישי, שרון אלכסנדר, גיל בן דוד, חן אמסלם,
 דורון בן דוד, אורי גבריאלי, שושה גורן, חאולה
 דיבסי, מתן זרחיה, חנאן חילו, ג'סאן עבאס,
 אפרת ארנון, לירית בלבן, נינה קוטלר, גלי
 אשכנזי, אלברט אילוז, אריה מוסקונה, יוגב יפת,
 דנה מיינרט, גל אמיתי, פז מגן.

עוזרת מנהל אומנותי יואלית אליכין

דרמטורג עמיר קליגר

מזכירת התיאטרון ורדית כהן

מנהלת שיווק מיכל הללי

מנהלת מכירות חוץ ומחלקת חינוכית גילת סלע

תקשורת שיווקית ותוכן עדי רונן

דוברות ויחסי ציבור בירן תקשורת

מנהל טכני עופר טל

מנהל הפקות ומנהל ייצור דור שלום

קב"ט שושני מרקוביץ'

חשבת רקפת בלומנפלד, מ"מ יעל לאופר

הנהלת חשבונות מרינה גנדין

תפעול במה שמואל מיכאלוב, ואלרי זסלבסקי,

מיכאל ניבוטובסקי, דימיטרי סקריניקה, עוז

שליין, טים סליצקי

סאונד ניסים טוויטו, גיא וילנסקי, דודי עשור, יוסי דולב

חשמל ותאורה חואן כהן, יוסי זוהר, ניר ריקון, אלי

אשכנזי, לירן אופיר, דימה אלטמן, רומן אורין

הלכשה לובה גלפרין, ויקי אזולאי, סשה צ'רנין

מתפרה סרגיי קאשין

איפור ופאות לודה גולדברג, טניה שפק

אביזרים ענת זמיר, דנה פוקס, סשה קלמיקובה

מנהלי הצגה יואלית אליכין, דור שלום, ענת

זמיר, עמליה זכריה

ניקיון ואחזקה קלרה זינגר, נדיה בונדורנקו

שירות לקוחות ומנויים

יובל יאירי - אחראי מחלקת שירות לקוחות

רמי אלקסלסי - אחראי מחלקת מנויים

ליאת אזרזר, אתל בר אור, נורית דרייפוס, מתן

טושק, אסי נחום, עדי טושק, אורלי קוטיק, אינה

שניצר, מיטל טובל, נועה קוזק

דיילים

אחמ"שים: אסף ברנשטוק, אלמוג קדושים,

רעות שטרנברג, אביטל פרימט, בועז אלישיב.

שמוליק לונדון, מור סביון, אנה לוי, אור אביב,

עינת רודמן, שיר ברנסון, לי בכר, רונה אסולין,

הלנה גולדמן, בן טלמור, טל פרג'ון, גל כפרי, רז

כהן, יערה נורי, צליל שמחון, מריה סטרקין, טלי

שוורץ, אלכס שטיינמן, גילי אשל, פאדי חאג',

ניצן שטרן, לימור ארמה, עמית וינר, ליאל כהן,

טלי ביסקר, מתן גרנר, חלי הרשקוביץ.

חברי ההנהלה

הציבורית

עוזי ברעם - יו"ר

ערן אברהמי

פרופ' ניב אחיטוב

איל ארד

נתנאל גלעדי

רמי בן-גל

שלום חבשוש

איריס מור

אריה מנדל

אריאל קפון

הפקה

מנהל הצגה ראשי: אלן פיטלוק
מנהל הצגות: דוראל בן אהרון,
אורנה דויטש, שושי זק, אלעד חברוני,
נעה חמל, רולי יקואל, שרון שפירא,
ארז שפר

צוות טכני

מנהל טכני: ישעיהו ביבלש
מנהל במה ראשי: אלברטו בנדר
מנהל במה: זיו אורפז, נביל טאפש,
דניאל לוי, אברהם נתנאל, ליאור סאלם,
סטיסלב סווסקין, מטיאס סטוליאיר
גי' קריספיל, נחום רז
עובדי במה: יניב אלבז, דניאל ברק,
יהודה גרוס, אלון כליף, שלומי נתנאל,
פייל דודו

מנהל מח' תאורה: ראובן וולנר
תאורנים: שוקי אבו-חצירה,
אלכס בנסמן, ניסים דלרייה,
שי דלרייה, שמואל הס,
פרננדו מחאיקר, אולג סטפנוב,
ליאור עזרא, אייל דרוך,
דולב ציגל, קוסטה רייבסקי

מנהל מח' הגברה: תמיר אלפיה
הגברה: דניס אוסנקין, אבישי אסור,
אסף בן אבי, רז בליצבלא,
טל חפץ, סטס סוסניבקר,
אורן פרי, רם קציר, שרון ראובן,
אור רגב, יורי שכוניץ

מנהל ייצור: רמי דקל
אביזרים: יהודית בולקיאיר
מנהלת מח' הלבשה: מיכל אלוני
מלבישות, רקוויזיטיות, פאניות:
ג'ני אדלרבאום, שי ברמק, ולריה גלזמן,
דנה כהן, אולגה מטאסין, אסיה נלן,
מריאנה פינקלשטיין, אולגה פרגמן,
לנה קומינה, ליאורה רון, יוליה שמילוב,
אירנה שפיצר
אחראי בטיחות: יעקב הכהן

מנהלת התיאטרון: ציפי פינס

דרמטורג התיאטרון:

אבישי מילשטיין

מנהלת הפקות ותפעול:

אדווה טמקין

מנהל משאבי אנוש:

מיקי פרידמן

מנהל כספים:

גבי ברנע

סמנכ"ל שיווק:

מיכה וייסמברגר

יעוץ משפטי:

עו"ד נחום פיינברג

עו"ד מיכל רוזנבום

עו"ד עמית מנור

רואה חשבון: אלי שפיר

שחקני התיאטרון

לעונות 2016-17 (לפי סדר א-ב)

יונה אליאן-קשת
ליאור אשכנזי
אורטל אחוין
אבי אוריה
מגי אזרזר
אלעד אטרקצ'י
גל אמיתי
גיה באר גורביץ'
אפרת ביימולד
יניב ביטון
נעה בירון
מאיה בכובסקי
פילורנס בלוך
ג'יל בן דוד
אור בן מלך
נמרוד ברגמן
ששון גבאי
די גבע
ליאת גורן
ליאור גרטי
נטע גרטי
אבי גרייניק
מורדי גרשון
מיה דגן
טל דינו
אילן דר
דיקה הדר
רמי הייברגר
מיכל הנגבי
ידידה ויטל
אופיר וייל
רועי ויינברג
אורן וייס
גיל וסרמן
יעל וקשטיין
הילה זיתון
יורם טולדון
שלומי טפליאח
דור טפליאח
ניסו כאביה

תיאטרון
בית ליסין
הבי ישראלי

מייסדת ויו"ר ידידי התיאטרון:
ג'ני ברנדס

מנהלת ידידי התיאטרון:
תמר הררי

מרכזת ידידי התיאטרון:
כלנית סטמקר

מייסדים

(12,000 ש"ח ומעלה)

אלי לאון עו"ד
ארליך עדי ואמיתי
ברנדס ג'ני וחנינא
גולדמן סיגל ואמיר
דותן ורדה ובעז
דנקנר אורלי ונחמי
הורביץ דליה ואלי ז"ל
ויסמן ברוריה ודודי
זהר נילי ואלי
חודורוב פארה ועופר
חיים דורית וקרמר שלמה
טוקטלי ד"ר עדנה
מלצר דורית וארז
סגל נטע
פרדמן ליאורה ומיכאל
פרופר סוזי ודן
צלרמאיר מיכל ומיכאל
קרן מרק ריץ' לחינוך, תרבות ורווחה
רכבי מיכל ויובל
שיגיא ליזיקה ועמי
שטיינדלינג סוזאנה
שקד שושנה וישעיהו
2 תרומות בעילום שם



אגודת ידידי תיאטרון בית ליסין
נוסדה באפריל 2006

לפרטים ולהצטרפות:
טל. 03-7255338

ידידים

(4,300 ש"ח)

אבידן-בריר ברוריה וד"ר אברהם בריר
אבן-עזרא יעקב
אדיר אילנה ז"ל וישראל
אדלר רחית וראובן
אדרי פנינה ומשה
אהובי יגאל
אופיר ד"ר סימה ופרופ' אבינעם
אור מיכאלה ותיאודור
אחיעזר רותי
אלאלוף שרה
אלבין גליה
אלוני שוש ולבוביץ' יורם
אל-יגור מלכה ויובל
אלמוג דר' יעל (זכאי) וצילר בנצי
אלקון עדית
אלישך יוסי
אנגל ענת ואודי
אסף רות ואברהם
אקרמן אסתי וברנר בני
אריאל נורית וחיים
בארינבום נטלי וצביקה
בהט מרישה וג'ו
באננס רחית והבר איתן
בובליל בת שבע ומשה
בוקשפן נורית
בוקשפן רותי ואלדד
ביגור אילנה ואברהם
ביילין הלנה עו"ד וישראלי יעקב עו"ד
בין גינה ודני
בכרך יעקב אסתר
בן ימי ברכה ורועי
בן עוזר רותי
בראון גבי
ברון גבי
ברנר אביבה
ברק נאווה ויזנר שלום
ברקת אלונה ואלי
ברקת מיקי ושייקה
גבראיל עדנה
גולדנברג אורה
גוריון יפעת
גביל ד"ר אלישבע ובנימין ז"ל
גיגר שרה ומיכאל
גייזר עוודת ודן
גלאנץ טליה
גלבע סולי וארנשטיין יורם
גלברד ברכה ויעקב
גליק נילי
גליקסמן דליה ויוסף
גמזו יעל וגיא
גרבינסקי דינה וישראל
גרובס ורד ואילן
גרשון רחאילה
דגמי הגר ועזרא

דוד גבראילה
דנקנר זהבה ויצחק
דרנגר ורד ואביר
הלפן אלי
הלקין אריאלה והלל
המבורגר אילנה ואיר
המבורגר חנה וגדעון
הקר עדנה ועו"ד הרטבי זאב
הראל אורה וד"ר אביקם
הרטמן אסתי ואלקס
הרציאנו ד"ר לורט
וולטש טלי ועמוס
וורטהיים דרורית
זקש רעומה ועופר
זרניצקי אורה ויוסי
זכמי יוסף
זחן פסיה וז"ח אריה
חשין רות ומישאל
טולידאנו נירה
טייק עירונה ודוד ז"ל
טיטסנה נעמי ושלמה
טמיר ענת
טורני אריאלה ויעקב
יונס חנה ואלי
יפו עליזה
ז. מאיר
ספיר יהודית ופרופ' אליהו
כרמון ציפה ואריק
להב דרית והלל
לוי תמר ויוחנן
לוסטרינק אורנה ואורון
ליאור צביה ודן
ליבאי דוד, פרופ'
לוי יהודית ועו"ד אוריאל
לנדאו ליאורה ואלי
לנדסמן גלית ויוסי
לסט רותי וגבי
לקנר ברוריה וד"ר אמיר רותי
מאור גליה ויהושע
מאיר נילי ושי
מזיחוביץ אילנה
מולכו שלומית ויצחק
מזן גילי
מטלון רותי וניסו
מיתר ג'וזיאן (צביה)
מיתר עופרה
מנור נורית ויאב
מנור רות ויצחק
מקוב ישראל
נאמן דליה ואייבי
נשיץ נחמה וגד
סאמט ורדה וחיים
סגל טובה וסמי
סגל מרשה ומיכאל
סוארי עדיה ופרופ' יצחק

ידידי תיאטרון
בית ליסין
הבי ישראלי

FRIENDS OF BEIT LESSIN THEATRE

סיסון נורית וישה
סלונים תמי ואורי
סלע יהודית ואביאם
סלע שרה ופרופ' מיכאל
עופר ליאורה
עופר רותי
עזרי יורם
עמית טובי ופרופ' עמי
ענבר יהודית ואורי
פדני ענת ובני לזכרם של
פדני מלוינה ואורי
פדרבוש שלי וליאור
פדרבוש רותי ועקי
פרדמן רן וגרונדמן יסמין
פוקס רעיה ויצחק
פינס עודד
פישר ד"ר אלי
פפושד אלי
פרי אסנת ויעקב
פרי נאווה
פרידמן נירה ואבי
פרלוק אורנה וד"ר חיים
פרנקל ענת ושמואל
צ'ורלי תמי
צ'חנובר יוסף
קונדה ציפי ואפרים
קפלן רותי
קריב אסי
קורן משפחת צבי ועפרה מיתר
קרוס מטי
רדו חנה ורונן
רהב הילה ורני
רה תמי ויהודה
רוטלי נלי ויאיר
רייז אורנה
רמון פנינה
רץ חדי ואיתן
רפפורט עירית ופרי גלן
שביט (שטריקס) רינה ואילן
שחר זהבה ואריה
שטיר ישראל ואינשטיין אבי
שטיינמן דניאל ודן
שמר אלה ואריאל
שני הדסה ומאיר
שפיר עופרה וז"ח אלי
שפרינצק ריקי
שקלים פנינה והרצל
שרון ד"ר נעמי ורן
שרם יוכי ואיציק
תאומים עירית ומשה
תדמור דב
6 תרומות בעילום שם

Do Not Disturb

By Florian Zeller

(French: Une Heure Tranquillité)

Translator: Dori Parnes

Director: Moshe Naor

Scenery Design: Sasha Lisiansky

Costumes Design: Oren Dan

Music: Shaul Besser

Lighting Design: Uri Morag

Stage fights: Ilan Gazit

Assistant to the Director: Netanel Azulay

Cast:

Sasson Gabay, Hadas Kalderon, Rafi Tavor,
Ofri Prishkolnik Eldad, Elad Atrakchi, Jil Ben
David, Gil Wasserman.

First Performance:

Haifa Theatre 23/12/15

Beit Lessin Theatre 4/1/16

Duration of the performance:

about an hour and a half without intermission







תיאטרון חיפה

תיאטרון יוצר שינוי

התיאטרון פועל בתמיכת משרד התרבות והספורט ועיריית חיפה.

רח' פבזנר 50, חיפה, מיקוד 3313436

טל': 04-8600575 | פקס: 04-8600575

אתר התיאטרון: www.ht1.co.il

אתר פסטיבל הילדים: www.haifakids.co.il

משכן התיאטרון ע"ש מאירהוף

The Joseph & Rebecca Meyerhoff Theatre of Haifa



תיאטרון בית ליסין מייסודה של ההסתדרות הכללית.

פועל בסיועם של: משרד התרבות והספורט,

עיריית תל-אביב-יפו.

רח' דיזנגוף 101 ת"א

טלפון: 03-7255300 קופה: 03-7255333

פקס: 03-5241333

אתר התיאטרון: www.lessin.co.il